

Eyewood

Karsten Hansen: "Pærevælling" – 5 af 11

Eyewood

Eyewoodpæren har fået navn efter landskabet Eyewood i Herefordshire i England, hvor formanden for Londons haveforening, Sir Thomas Andrew Knight såede pærekerner ved Downton Castle i 1822. Knight var en i datiden meget kendt forsker og fremledede en lang række sorter af jordbær, ærter og frugttræer.

Den omtalte udsåning af pærekerner lykkedes så godt at vi stadig må regne Eyewood blandt de bedste af vinterpærerne. Den kom til Danmark før 1840 og blev beskrevet af haveforeningens gartner Bentzien i 1861. Bogen "Den danske Frugthave", som pastor Wøldike fra Øster Hornum var med til at skrive, havde også medtaget denne gode pære. I 1875 blev Eyewood udstillet med 46 numre på den store frugtudstilling i København.

Den omtalte udsåning af pærekerner lykkedes så godt at vi stadig må regne

Eyewood er en sen pære, som tåler lagring. Frugterne er nærmest kuglerunde med lang, lige stilk. De græsgrønne frugter hænger nærmest i klaser på træet og det er ikke sjældent at grene tynges ned af frugtvægten. Frugten er lidt for lille til nutidens krav, men det fine hvide kød er meget velsmagende i månederne omkring jul. Rettidigt afplukket holder Eyewood sig til slutningen af januar. Træet er absolut sundt og kan med tiden blive end dog meget stort. Professor Anton Pedersen skrev i 1937 om træet at "vil man ofre pasning og pleje på pæretreer, bør det komme værdifuldere sorter til gode". Hermed mente han, at Eyewood passer sig selv.

Om Jeremias Wøldike lod sin Eyewoodpære passe sig selv ved vi ikke, men da han omfattede alle sine 600 sorter med kærlig omsorg, kan vi vel regne med at også Eyewood blev puslet lidt om. I dag står Eyewood igen ved Øster Hornum Kirke. Den klarer sig godt – men Wøldikes Haves venner kigger jo også lidt efter den.